

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (esimene koda)

14. juuli 2015*

Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi Lembergerland taotlus —
Absoluutne keeldumispõhjus — Geograafilisi tähiseid sisaldav veini kaubamärk — Määruse (EÜ)
nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt j

Kohtuasjas T-55/14,

Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen eG, asukoht Vaihingen (Saksamaa), esindaja: advokaat
H. Steffan,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: A. Poch,

kostja,

mille ese on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 14. novembri 2013. aasta otsuse (asi R 566/2013-1) peale, mis käsitleb taotlust registreerida sõnaline tähis Lembergerland ühenduse kaubamärgina,

ÜLDKOHUS (esimene koda),

koosseisus: president H. Kanninen, kohtunikud I. Pelikánová ja E. Buttigieg (ettekandja),

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades 21. jaanuaril 2014 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 10. aprillil 2014 Üldkohtu kantseleisse saabunud Siseturu Ühtlustamise Ameti vastust,

arvestades asjaolu, et ühe kuu jooksul alates kirjaliku menetluse lõpetamisest teatamisest ei olnud pooled esitanud taotlust kohtuistungis määramiseks, ning otsustades ettekandja-kohtuniku ettekande ja Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 135a alusel teha otsuse ilma suulise menetluseta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Hageja Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen eG esitas 22. augustil 2012 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet”) vastavalt nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusele (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1) ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse.
- 2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnaline tähis Lembergerland.
- 3 Kaubad, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassi 33 ning vastavad järgmisele kirjeldusele: „(alkoholjoogid (v.a õlu))”.
- 4 Kontrollija lükkas 30. jaanuari 2013. aasta otsusega registreerimistaotluse eespool punktis 3 nimetatud kaupade osas tagasi, kuna taotletav kaubamärk on määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktis j nimetatud absoluutse keeldumispõhjusega vastuolus.
- 5 Hageja esitas 25. märtsil 2013 määruse nr 207/2009 artiklite 58–64 alusel ühtlustamisametile kontrollija otsuse peale kaebuse.
- 6 Ühtlustamisameti esimene apellatsioonikoda jättis 14. novembri 2013. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus”) kaebuse rahuldamata. Ta märkis, et taotletav kaubamärk sisaldab geograafilist tähist Lemberg, mis on Euroopa Ühenduse ja Lõuna-Aafrika Vabariigi vahelise lepingu veinikaubanduse kohta (EÜT 2002, L 28, lk 4; ELT eriväljaanne 11/40, lk 202) (edaspidi „ühenduse ja Lõuna-Aafrika Vabariigi vaheline leping”) artikli 8 punkti b alapunkti ii alusel koostoimes selle lepingu II lisaga Euroopa Liidus Lõuna-Aafrikast pärit veinide suhtes kaitstud, ilma et taotletava kaubamärgiga hõlmataval veinil oleks seda päritolu. Ta leidis, et taotletava kaubamärgi puhul ei ole geograafilise tähisega Lemberg võrreldes tegemist pelgalt uue väljamõeldud mõistega ning määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktis j sätestatud keeldumispõhjuse kohaldamise õigustamiseks piisab, kui kaubamärk sisaldab geograafilist tähist täie kindlusega identifitseerivat osa või koosneb sellest. Peale selle leidis ta, et asjaolu, et mõiste „Lemberg” viitab mõistele „estate” (viinamarjaistandus), mitte aga teatavale piirkonnale või territooriumile, ei sea kahtluse alla seda, et tegemist on ühenduse ja Lõuna-Aafrika Vabariigi vahelise lepingu kohaselt kaitstud geograafilise tähisega. Ta märkis, et hageja viited muudele selle lepingu alusel kaitstud geograafilistele tähistele ei ole käesoleval juhul registreerimistaotluse hindamisel asjakohased. Lõpuks nentis apellatsioonikoda, et 20. märtsi 1883. aasta Tööstusomandi kaitse Pariisi konventsiooni (läbi vaadatud ja muudetud redaktsioonis) (edaspidi „Pariisi konventsioon”) artikkel 6*ter* ei ole käesoleval juhul kohaldatav, kuna selles on üksnes nähtud ette keeld registreerida riiklikke embleeme, nende ametlike kontrollmärke ja valitsusvaheliste organisatsioonide embleeme kaubamärgina.

Poolte nõuded

- 7 Hageja palub Üldkohtul:
  - tühistada vaidlustatud otsus;
  - kohustada Siseturu Ühtlustamise Ametit taotletud kaubamärki registreerima;
  - mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

- 8 Ühtlustamisamet palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
  - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

- 9 Hageja põhjendab oma hagi ühe ainsa väitega, et on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti j ja märgib, et apellatsioonikoda eksis, kui keeldus selle sätte alusel taotletava kaubamärgi registreerimisest. Esiteks väidab ta sisuliselt, et kuna nimi Lemberg tähistab üht ainsat viinamarjaistandust, siis ei saa seda pidada teatavaks geograafiliseks tähiseks eelkõige nõukogu 29. aprill 2008. aasta määruse (EÜ) nr 479/2008, mis käsitleb veinituru ühist korraldust ja millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 1493/1999, (EÜ) nr 1782/2003, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 3/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2392/86 ja (EÜ) nr 1493/1999 (ELT L 148, lk 1) tähenduses. Teiseks väidab ta, et taotletav kaubamärk koosneb väljamõeldud mõistest, mis ei vasta nimele Lemberg ning ei aja seega asjaomast avalikkust segadusse „seoses olemasolu osas kasutaja ja organisatsiooni vahel” Pariisi konventsiooni tähenduses.
- 10 Ühtlustamisamet vaidleb hageja argumentidele vastu.
- 11 Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt j näeb ette, et ei registreerita veinide kaubamärke, mis sisaldavad veini identifitseerivat geograafilist tähist või koosnevad neist selliste veinide suhtes, millel ei ole niisugust päritolu.
- 12 Veinide osas on geograafiliste tähiste kaitse allikad ühelt poolt liidu määrused, nimelt need, mis puudutavad veinituru ühist korraldust, ning teiselt poolt kahepoolsed veinikaubandust käsitlevad liidu ja kolmandate riikide vahelised kokkulepped (vt selle kohta kohtuotsus, 11.5.2010, Abadía Retuerta vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (CUVÉE PALOMAR), T-237/08, EKL, EU:T:2010:185, punktid 73 ja 104–108).
- 13 Ühenduse ja Lõuna-Aafrika Vabariigi vahelise lepingu artikli 8 punkti b alapunkti ii kohaselt käsitatakse liidus Lõuna-Aafrikast pärit veinide puhul kaitstud päritolunimetustena lepingu II lisas osutatud geograafilisi tähiseid. Lepingu II lisa „Geograafiliste tähiste loetelu” punkti B „Lõuna-Aafrikast pärit veinide geograafilised tähised” punkti B 2 „Piirkondade, ringkondade, linnaosade (wards) ja kinnistute (estates) nimed” punkti B 2.3 „Rannikupiirkond” punkti B 2.3.7 „Ringkond Tulbagh” punkti B 2.3.7 alapunktis b „Estates” on sõnaselgelt nimetatud Lemberg.
- 14 Apellatsioonikoda järeldas vaidlustatud otsuse punktides 13 ja 18, et Lemberg on selle lepingu alusel kaitstud geograafiline tähis. Märkides, et klassi 33 kuuluvate kaupade „(alkoholjoogid (v.a õlu))” jaoks taotletav kaubamärk sisaldab kõnealust kaitstud geograafilist tähist veinide suhtes, ilma et sellega tähistatav vein pärineks niisuguse geograafilise tähisega osutatavast kohast, jättis apellatsioonikoda kontrollija otsuse jõusse ja keeldus taotletavast kaubamärgi registreerimisest klassi 33 kuuluvate kaupade jaoks määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti j alusel.
- 15 Esiteks vaidleb hageja sellele hinnangule vastu, väites, et mõiste „Lemberg” tähistab üht ainsat viinamarjaistandust ning seetõttu ei saa seda geograafiliseks tähiseks pidada. Ta viitab siinkohal eelkõige määruse nr 479/2008 artikli 34 lõike 1 punktis b sisalduvale geograafiline tähise mõiste määratlusele.
- 16 Sellega seoses tuleb apellatsioonikoja eeskujul märkida, et Lemberg on ühenduse ja Lõuna-Aafrika Vabariigi vahelise lepingu eespool punktis 13 nimetatud sätete alusel liidu territooriumil Lõuna-Aafrikast pärit veinide kaitstud geograafiline tähis. Vastupidi sellele, mida väidab hageja, ei sea

asjaolu, et asjaomane nimi viitab mõistele „estate” (viinamarjaistandus), mitte piirkonnale, omavalitsusüksusele või ringkonnale, kahtluse alla seda, et kõnealuse lepingu alusel on osutatud nimi geograafilise tähisena sõnaselgelt kaitstud.

- 17 Nagu ühtlustamisamet väidab, ei anna miski alust arvata, et II lisas nimetatud viinamarjaistandused ei kuulu lepingu artikli 8 punkti b alapunkti ii kohaselt sama kaitse alla, kui see, mis on ette nähtud piirkondade, ringkondade (districts) või viinamarjapiirkondade (wards) suhtes, mida on samuti selles nimetatud.
- 18 Peale selle, nagu ühtlustamisamet õigesti märgib, viitab ühenduse ja Lõuna-Aafrika Vabariigi vahelise lepingu artikli 3 punkt b mõiste „geograafiline tähis” osas TRIPS-lepingu (mis on toodud Marrakechis 15. aprillil 1994 allkirjastatud ja nõukogu 22. detsembri 1994. aasta otsusega 94/800/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse nimel sõlmitavaid tema pädevusse kuuluvaid küsimusi puudutavaid kokkuleppeid, mis saavutati mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voorus (1986–1994) heaks kiidetud Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepingu lisas 1C) (EÜT L 336, lk 1; ELT eriväljaanne 11/21, lk 80) (edaspidi „TRIPS-leping”) artikli 22 lõikele 1. Viimati nimetatud sätte näeb ette, et geograafiliste tähistena tuleb käsitada „tähiseid, mis näitavad, et kaup on pärit teatud liikme territooriumilt või selle territooriumi teatud piirkonnast või paikkonnast, kui kauba teatud omadus, maine või mõni muu iseloomustav tunnus on olulisel määral seostatav kauba geograafilise päritoluga”. Miski ei anna alust järeldada, et „paikkond” selle sätte tähenduses ei või koosneda viinamarjaistandusest või et sellist „paikkonda” tuleb kitsendavalt mõista kui territooriumit vastavalt selle suurusele või formaalsele haldusüksusele.
- 19 Hageja esitatud teatava paiga etümoloogiline selgitus, paikade geograafilised ja ajaloolised omadused, näited erinevate paikade kohta, mis Saksamaal kannavad nime Lemberg ning ääremärkus nime Lemberg päritolu kohta, mille põhjal sellega viidatakse teatavale Ukrainas asuvale linnale, ei sea kahtluse alla järeldust, et Lemberg on ühenduse ja Lõuna-Aafrika Vabariigi vahelise lepingu alusel kaitstud geograafiline tähis, nagu nähtub eespool punktides 16–18.
- 20 Sama kehtib argumendi kohta, mida hageja soovib rajada määruse nr 479/2008 artikli 34 lõike 1 punktis b sisalduva mõiste „geograafiline tähis” määratlusele. Tegelikult ei ole Lemberg kaitstud geograafiline tähis määruse nr 479/2008 artiklist 36 tulenevalt, vaid ühenduse ja Lõuna-Aafrika Vabariigi vahel sõlmitud lepingu alusel, milles „geograafilise tähise” määratluse osas on viidatud TRIPS-lepingu artikli 22 lõikele 1, nagu on märgitud eespool punktis 18. Sellest tuleneb, et määrus nr 479/2008 ei ole selle hindamisel, kas Lembergi tuleb määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti j tähenduses pidada geograafiliseks tähiseks, käesoleval juhul asjakohane. Igal juhul ei ole määruse nr 479/2008 artikli 34 lõike 1 punktis b sisalduv mõiste „geograafiline tähis” määratlus vastuolus TRIPS-lepingu artikli 22 lõikes 1 esitatud vastava määratlusega, nagu ühtlustamisamet õigesti märgib.
- 21 Teiseks väidab hageja, et taotletav kaubamärk Lembergerland ei vasta geograafilisele tähisele Lemberg, mida nimetatakse ühenduse ja Lõuna-Aafrika Vabariigi vahelises lepingus, vaid tegemist on uue väljamõeldud mõistega, mis koosneb kahest meelevaldselt valitud sõnast ning selle kolmeteistkümnest tähest üksnes seitse ühtivad nimetatud geograafilise tähise tähtedega. Hageja sõnul on taotletaval kaubamärgil iseseisev tähendus, mis tähistab teatavat „mägede ja soode maad” ning sellega ei ole soovitud jätta „muljet, et see pärineb lääneneeme provintsi väikseimast viinamarjaistandusest Lõuna-Aafrikas”.
- 22 Siinkohal tuleb märkida, nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 16 tegi, et kohtupraktika kohaselt piisab määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktis j ette nähtud keeldumispõhjuse kohaldamiseks, kui taotletav kaubamärk kas sisaldab asjaomast geograafilist tähist või seda täie kindlusega identifitseerivat osa või koosneb sellest (vt selle kohta kohtuotsus CUVÉE PALOMAR, punkt 12 eespool, EU:T:2010:185, punktid 125 ja 131).

- 23 Käesoleval juhul on taotletav tähis Lembergerland liitsõna, mis muu hulgas sisaldab kaitstud geograafilist tähist Lemberg, mis on selles tähises selgesti identifitseeritav, millele hageja ei ole ka vastu vaieldud.
- 24 Seevastu väidab hageja sisuliselt, et taotletav kaubamärk tervikuna ei põhjusta asjaomase geograafilise tähisega segiajamist, kuna sellel on viimasega võrreldes teistsugune tähendus (vt eespool punkt 21).
- 25 Nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 17 aga õigesti märkis, viidates nõukogu 22. detsembri 1994. aasta määruse nr 3288/94, millega muudetakse Uruguay voores sõlmitud lepingute rakendamiseks määrust (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 349, lk 83; ELT eriväljaanne 17/01, lk 185), millega viidi nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrusesse nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) sisse artikli 7 lõike 1 punkt j (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt j), põhjendusele 4, tuleb kaubamärgi registreerimisest keelduda, kui see sisaldab geograafilist tähist või koosneb viimasest olenemata sellest, kas taotletav tähis tarbijat tähistatava veini päritolus eksitavad või mitte.
- 26 Määruse nr 3288/94 põhjendus 4 täpsustab, et TRIPS-lepingu artikli 23 lõikes 2 sätestatakse veinide vale geograafilist tähist sisaldavate või neist koosnevate kaubamärkide registreerimisest keeldumine või kehtetuks tunnistamine olenemata sellest, kas need üldsust eksitavad või mitte. Nii kuulub määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktis j ette nähtud keeldumispõhjus kohaldamisele, ilma et oleks vaja uurida, kas taotletav kaubamärk võib avalikkust eksitada või mitte või kas need tekitavad tõenäosuse, et avalikkus ajab asjaomaste kaupade päritolu segi (kohtuotsus CUVÉE PALOMAR, punkt 12 eespool, EU:T:2010:185, punktid 119 ja 120).
- 27 Selles kontekstis tuleb lükata tulemusetuna tagasi ka hageja argument, mille kohaselt taotletava kaubamärgi registreerimisest ei saa keelduda, kuna viimane „ei aja avalikkust segadusse seose olemasolu osas kasutaja ja organisatsiooni vahel” Pariisi konventsiooni artikli 6ter lõike 1 punkti c tähenduses. Nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 23 märkis, ei ole see säte käesoleval juhul kohaldatav, kuna Pariisi konventsiooni artikli 6ter käsitleb üksnes liidu riikide vappide, lippude ja teiste riiklike embleemide, nende poolt kehtestatud ametlike märkide ning kontroll- ja garantiimärkide, samuti rahvusvaheliste valitsusvaheliste organisatsioonide vastavate embleemide ja märkide kaubamärgina kasutamise keeldu, mitte geograafiliste tähist kaitset.
- 28 Igal juhul ei ole taotletava tähise lisatähed vastupidi hageja väidetele sellised, mis muudaksid selle tähise geograafilise tähisega Lemberg võrreldes väljamõeldiseks, kuna mõiste „lemberger” on saksa keeles omadussõna, mis on moodustatud mõistest „Lemberg” ning mõiste „Land” tähendab samas keeles „piirkonda, territooriumit”, mis võimaldab mõista taotletavat tähist nii, et see viitab „Lembergi piirkonnale” või „Lembergi territooriumile”, nagu ühtlustamisamet õigesti märgib. Nii ei ole taotletaval kaubamärgil enda iseseisvat tähendust, mis eristuks märkimisväärselt Lembergi geograafilise tähise omast.
- 29 Sellest tuleneb, et vastupidi hageja väidetele leidis apellatsioonikoda õigesti, et taotletav kaubamärk Lembergerland koosneb ühenduse ja Lõuna-Aafrika Vabariigi vahelise lepingu alusel vastava päritoluga veinide suhtes kaitstud geograafilisest tähisest Lemberg või sisaldab seda. Taotletava kaubamärgiga tähistatavad kaubad hõlmavad asjaomast veini, ilma et hageja väidaks, et need pärinevad Lembergist. Seetõttu leidis apellatsioonikoda õigesti, et taotletav kaubamärk on määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktis j sätestatud absoluutse keeldumispõhjusega vastuolus.
- 30 Hageja muud argumentid ei lükka seda järeldust ümber.
- 31 Esiteks märgib hageja, et apellatsioonikoda ei ole võtnud arvesse kaubamärgi Lembergerland registreeringut Saksamaal.

- 32 Siinkohal tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on ühenduse kaubamärgikord iseseisev süsteem, mis koosneb normide kogumist ja edendab sellele omaseid eesmärke ning selle kohaldamine on sõltumatu kõigist siseriiklikest süsteemidest. Ühtlustamisameti ja kui vajalik liidu kohtu jaoks ei ole siduvad liikmesriigi tasandil vastuvõetud otsused, millega tunnistatakse kaubamärgi registreerimise võimalikust siseriikliku kaubamärgina. Liidu liikmesriigi registreering kujutab endast üksnes fakti, millega võib ühenduse kaubamärgi registreerimise kontekstis arvestada ning taotletavat kaubamärki ennast tuleb hinnata üksnes liidu asjaomaste õigusnormide alusel. Sellest tulenevalt ei ole ühtlustamisamet kohustatud taotletavat kaubamärki registreerima asjaolu tõttu, et kaubamärkide valdkonnas päev siseriiklik amet on registreerimise otsuse teinud (vt selle kohta kohtuotsused CUVÉE PALOMAR, punkt 12 eespool, EU:T:2010:185, punkt 137 ja 138 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 16.5.2013, Restoin vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (EQUIPMENT), T-356/11, EU:T:2013:253, punkt 74 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 33 Nagu ühtlustamisamet märgib, ei sea seetõttu asjaolu, et taotletav kaubamärk on Saksamaal registreeritud, apellatsioonikoja otsuse õiguspärasust kahtluse alla.
- 34 Teiseks väidab hageja, et ühtlustamisamet on eiranud võrdsuse põhimõtet. Ta märgib, et ühenduse ja Lõuna-Aafrika Vabariigi vahelises lepingus on nimetatud mitu geograafilist tähist, mis koosnevad osadest „fisch” või „sonne” või sisaldavad neid osasid, samas kui on palju klassi 33 kuuluvate kaupade jaoks registreeritud kaubamärke, mis sisaldavad neist kahest osast ühte osa.
- 35 Selles osas tuleb meenutada, et otsuste puhul, mida apellatsioonikojad võtavad vastu määruse nr 207/2009 alusel tähistate ühenduse kaubamärkidenä registreerimise kohta, on tegemist piiratud pädevuse, mitte kaalutusõiguse teostamisega. Seetõttu tuleb nii, nagu ühtlustamisamet õigesti märgib, apellatsioonikodade otsuste õiguspärasust hinnata üksnes selle määruse alusel, nagu liidu kohus on seda tõlgendanud, mitte apellatsioonikodade varasema otsustamispraktika põhjal (vt kohtuotsused, 26.4.2007, Alcon vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-412/05 P, EKL, EU:C:2007:252, punkt 65 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 2.5.2012, Universal Display vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (UniversalPHOLED), T-435/11, EU:T:2012:210, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 36 Võrdse kohtlemise põhimõtte järgimisel peab aga arvestama seaduslikkuse põhimõttega (kohtuotsus, 10.3.2011, Agencja Wydawnicza Technopol vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-51/10 P, EKL, EU:C:2011:139, punkt 75). Peale selle peab õiguskindluse ja hea halduse põhimõtte kohaselt olema iga registreerimistaotluse kontrollimine range ja täielik ning see tuleb läbi viia igal konkreetsel juhul (kohtuotsus Agencja Wydawnicza Technopol vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, eespool viidatud, EU:C:2011:139, punkt 77).
- 37 Käesoleval juhul tuleb märkida esiteks, et apellatsioonikoda ei teinud viga, kui leidis, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktis j ette nähtud tingimused on täidetud, nagu eespool punktis 29 märgitud. Teiseks on võimalik, et hageja osutatavad ühenduse kaubamärgid, ilma et ta oleks siiski toonud konkreetseid näiteid, sisaldavad geograafilisi tähiseid, mis koosnevad osadest „fisch” või „sonne” või sisaldavad neid, mitte aga osast „lemberg”. Kuid apellatsioonikoja menetlus ei käsitlenud osadest „fisch” või „sonne” koosnevaid või neid sisaldavaid geograafilisi tähiseid, mis samuti on ühenduse ja Lõuna-Aafrika Vabariigi vahelise lepinguga kaitstud, nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 20 õigesti märkis. Faktilised asjaolud ei ole seega igal juhul käesoleva asja asjaoludega võrreldavad.
- 38 Sellest tuleneb, et hageja ei saa vaidlustatud otsuses apellatsioonikoja poolt tehtud järelduse ümber lükkamiseks tulemuslikult tugineda ühtlustamisameti varasematele otsustele osasid „fisch” või „sonne” sisaldavate tähistate ühenduse kaubamärgina registreerimise kohta (vt selle kohta kohtuotsused Agencja Wydawnicza Technopol vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, punkt 36 eespool, EU:C:2011:139, punktid 78 ja 79, ja UniversalPHOLED, punkt 35 eespool, EU:T:2012:210, punkt 39).

- 39 Kolmandaks märgib hageja, et Lõuna-Aafrika geograafilise tähise Lemberg kaitsmine ei ole takistanud Austria viinamarjaistanduse St. Magdalena am Lemberg sama ühenduse ja Lõuna-Aafrika Vabariigi vahelise lepingu alusel samuti geograafilise tähisena kaitsmist. Ta järeldeb sellest, et taotletavat kaubamärki peaks saama registreerida samade põhimõtete alusel, mis on andnud alust järeldada, et kaks eelnimetatud tähist ei ole teineteisega vastuolus.
- 40 Siinkohal märkis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 21 õigesti, et isegi kui need geograafilised tähised on homonüümsed, tuleb vastavalt ühenduse ja Lõuna-Aafrika Vabariigi vahelise lepingu artikli 7 lõike 4 punkti a alusel leida, et mõlemad tähised on kaitstud, kuna neid on kasutatud traditsiooniliselt ja järjepidevalt ning nendega ei eksitata tarbijat. Seda hinnangut tuleb kinnitada. Samuti on apellatsioonikoda õigesti märkinud, et igal juhul ei ole see väidetav juriidiline probleem käesoleva menetluse ese.
- 41 Eeltoodust tuleneb, et ainus väide tuleb tagasi lükata ja seetõttu hagi tervikuna jätta rahuldamata, ilma et oleks vaja teha otsust ühtlustamisameti osutatud teise nõude läbivaatamist takistava asjaolu kohta.

Kohtukulud

- 42 Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, jäetakse kohtukulud vastavalt ühtlustamisameti nõuetele hageja kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (esimene koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen eG-lt.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 14. juulil 2015 Luxembourgis.

Allkirjad